

ob mirnih dnevih cela prošnja katere občine prečitata, reče zapisnikar: prošnja občine J., predlog poslanca K., interpelacija poslanca L. Te reči se ob mirnih razmerah v parlamentu označijo s par besedami in stvar je končana. Ker so pa češki poslanci sklenili, zabraniti posvetovanje o državnem proračunu, so zahtevali, da se vse vloge preberejo dobesedno. Ko se bo vse prečitalo, potem pride na vrsto nujni predlog češkega poslanca Kaftana. Ta zahteva, da se naj preneha posvetovanje o pogodbi z Ogrsko, dokler se tam ne ustanovi nova vlada in se ne zve, da nova vlada vsemu pritrdi, kar je prejšnja vlada pod Szellom dr. Körber-ju obljubila. Ko bo ta nujni predlog rešen, pride na vrsto: predlog poslanca Robića.

A kakoršne so razmere danes v zbornici, se najbrž ne bo obravnavalo ne o Kaftanovem, ne o Robičevem predlogu, temveč se bodo izvršile volitve v delegacijo in se odgodi državni zbor do jeseni. Med tem časom se bo vlada pogajala s Čehi in Nemci, da se doseže mir. Kar zadeva Robičev predlog, je stvar za nas štajerske Slovence posebno važna. Napisi na naših železnica so z malimi izjemami (Velenje—Dravograd in Radgona—Ljutomer) samo nemški. O tej zadevi je govoril obširno v seji državnega zbora dne 13. novembra 1902 državni posl. Žičkar, dokazoval krivice, katere se gode Slovincem in zahteval od vlade, naj ona stori svojo dolžnost, da se uveljavi pravica. Vlada seveda ni storila ničesar; pač pa je vprašala c. kr. namestnika štajerski deželni odbor, kakšni naj bojo ti železnični napisi pri novi železnici Grobelno — deželna meja. Deželni odbor je sklenil (z vsemi glasovi proti Robičevemu, to že lahko itak vemo), da imajo biti ti napisi samo nemški. Kaj je bolj naravno, kakor da je Robič vložil takoj potem nujni predlog?

Politični ogled.

Na Kranjskem je zborovalo zadnjo nedeljo pri Devici Mariji v Polju ondoto katoliško politično društvo. Poročal je drž. in dežel. poslanec g. Franc Povše. Pritoževal se je, kako hočejo Nemci v Avstriji vladati nad Slovani in nam odrekajo enakopravnost. Kam pa privede kruta nadvlada ene narodnosti, kaže se na Hrvaškem, kjer so Mažari mislili pritiskati Hrvate ob steno, a so se Hrvati uprli mažarskemu nasilju (»Živijo!« klici). Ves omikani svet priznava, da je boj bratov Hrvatov pravičen, da je boj za sveto stvar. (Gromovito odobravanje.) Hrvatje imajo z zlatimi črkami pisano svojo zgodovino, katere ne morejo uničiti njihovi nasprotniki. Narod, ki si je prislužil naslov predzid krščanstva, narod, ki je prelil toliko krvi za Avstrijo, tak narod ni dolžan odnehati in pustiti teptati svoje pravice. (Dolgotrajno burno odobravanje.) Vsa srca naša so narodu hrvaškemu, ki bije boj za svobodo zlato, naklonjena. Trd je boj, a z božjo pomočjo

Vsi so pogledali nauj. Župan se je namrdnil, gozdar se je obrnil s celim stolom, redar Oseba je vstal, naravnal kapo in popravi jermen, na katerem je visela stara sablja.

»Zakaj sta se smejala?« vpil je župan in vpitje je ponavljal zelo resno tudi redar.

»Ker sva rada na svetu.«

»To ni res!«

»Kako pa morete to trditi, da nisva rada na svetu?«

»Vidva sta se smejala zavolj kaj drugega — mi to vemo!«

»Ako to veste, potem ne vprašajte!«

Prišlo je do hudega prepira. Župan in redar sta trdila, da fanta nista dala uradnega odgovora. Nekateri so se strinjali z njima, drugi pa so branili fanta, da nista nikogar razžalila.

»Kaj vi veste, kaj je razžaljenje, Vi tepec!«

»Vi bedak bedasti — —!«

mora nam zasiniti nova doba, doba slovan-ska. Pogumnih mož je bodočnost! Govoru g. poslanca so zborovalci navdušeno pritrjevali in orili so po zborovališču mogočni »Živijo!« klici zbrane množice. Govoril je tudi zastopnik Hrvatov ter med gromovitim odobravanjem povdarjal, da smo od Celovca do Carigrada samo en narod!

V hrvaškem saboru, ki je pričel zadnji teden zborovati, so se dogajali burni prizori. Opozicijski poslanci so banu in mažaronski večini s krepkimi besedami očitali, da so krivi vseh nemirov na Hrvaškem. Poslanec pl. Halper je izstopil iz mažaronske večine ter odložil svoj mandat, ker noče več služiti banu, ki mori hrvaško ljudstvo. Ta teden še ni bilo zasedanja, ker bana Hedervaryja ni doma, ampak se mudi na Dunaju in v Budimpešti, da sestavi novo ogrsko ministristvo. Ljudstvo v Zagrebu izraža mažaronskim poslancem glasno in na nedvoumen način svoje zaničevanje. Nemiri na Hrvaškem še niso potihnil, ampak se nadaljujejo. Ako ne bo kmalu odnesel Hedervary svojih pet iz dežele, bati se je, da bo buknila po Hrvaškem še prava, popolna revolucija.

Dogodki v Srbiji. Včeraj, dne 24. junija je prišel novi srbski kralj Peter I. v Belgrad, kjer je bil seveda slovesno sprejet. Dosedaj je bival na Švicarskem v mestu Ženeva. Kronanje kralja se bo vršilo še le kasneje. Vseh Jugoslovanov želja je, da se vrne sedaj red in mir v Srbijo.

Nemiri na Balkanu. Iz Carigrada poročajo, da se manjši boji med vstajniki in turško vojsko izza poslednjih 14 dni vedno ponavljajo. Obe strani imata precej ranjenih in mrtvih. Prihajajo tudi poročila o več nasilnostih, katere so se zgodile. V skopijskem okraju so ujeli tri vstaške čete. Večji nemiri pa se dogajajo na Albanskem. Tje je sultan poslal nekaj polkov, katerim poveljuje Samsi paša, da jih s puškami in sabljami »pomirijo.«

Volitve na Nemškem. Pretekli teden so se vršile volitve za nemški državni zbor, ki so pa za vlado silno neugodno izpadle. Največ poslancev v novem državnem zboru bodo imeli katoliški centrum in social-demokrati.

Črnogorski prestolonaslednik princ Danilo se je baje odpovedal prestolonasledništvu, ker je njegov zakon ostal doslej brez otrok. Prestolonaslednik postane potem princ Mirko, ki je oženjen s Srbijko Kostantinovič in je pri ljudstvu mnogo bolj priljubljen nego Danilo.

Dopisi.

Iz Petrovč. Vsakega pravega domoljuba mora pač srčno razveseliti napredek in razvoj raznih društev širom naše mile domovine, ker veseli napredek naših društev nam je porok našega obstanka. Tudi pri nas je društveno življenje v polnem cvetju. Naše kmetijsko in bralno društvo »Gospodar« izvrstno deluje in vstreza v vseh ozirih svo-

In že so bili med seboj. Pokalo pa je kakor v vojski, kadar je »ajncel-fajer«.

Krčma je bila mala in zato takoj polna, ko so se začeli dajati. Gostilničar Tonček je letel ven po palico, ali ni mogel nazaj. Nacej se je opiral ob duri in se boril s stolom. Joza pa je zagrabil čevljarja Bončaja, vzdignil ga za rame, bilo je to pri zidu, kjer je visela znana deska s kredo narejenih črt, vzdignil ga je, gor in dol, še enkrat, in o črtah ni bilo ne duha ne sluha. Čevljar je imel vso kredo na hrbtu.

»Pravijo, da bo vojska«, kričala je na vasi stara Obrekovačka na Klepetuljo.

»Je že! — je že vojska! Pri Tončku so že v ognju!«

Nacej z Jožo sta vojsko povzročila. Vrsta črt na deski — že sem od pusta — žgala ju je kakor vest.

Zdaj naj črte plača, kdor jih je zbrisal. S Tončekom bo težek dogovor.

»Mir.«

jemu namenu. In danes imamo priliko širše občinstvo obvestiti o novem velikem koraku našega društva. Društvo »Gospodar« ima namreč poleg poduka skrbeti svojim članom tudi za potrebno zabavo in v ta namen se je poleg pevskega zbora ustanovil tudi tamburaški zbor, ki bode prvokrat javno nastopil dne 29. junija t. l. ob 4. uri popoldne na dvoru gostilne g. M. Kavčič-a v Petrovčah. Ob tej priliki namreč priredi društvo »Gosp.« veliko veselico z jako obširnim in zanimivim vspešdom. Evo vam bogatega vspešdoma: 1. »Pozdrav Savinjski dolini« pesem, vgl. I. Laharnar; poje mešan zbor. 2. Govor o razvoju in pomenu tamburaškega zbora. 3. »Lepa naša domovina« koračnica, I. D. Hruza; udarjajo tamburaši. 4. »Sretan imendan« mazurka, vgl. Milutin Farkaš; udarjajo tamburaši. 5. »Poziv k petju« pesem, vgl. H. Volarič; mašan zbor. 6. »Karišik hrv. narod. popevavka«, vgl. M. pl. Farkaš; udarjajo tamburaši. 7. »Proljetno cvieče« valček, vgl. Mil. pl. Farkaš; udarjajo tamburaši. 8. »Santa Lucia« Napulska Barkorala, vgl. M. pl. Farkaš. 9. »Ogljar« narodna pesem, post. I. Žirovnik; mešani zbor. 10. »Ana polka« (Polka Francaise), vgl. A. Jirke; udarjajo tamburaši. 11. »Slovenec sem!« po dr. Ipavicu vgl. Mil. pl. Farkaš; udarjajo tamburaši. 12. »Ljubav vatrogasca« (Polka Francaise), vgl. A. Jirke; udarjajo tamburaši. 13. »Nazaj v planinski raj!« pesem, vgl. dr. Ipavice; mešan zbor. 14. »Mladi vojaki« koračnica, vgl. Milutin pl. Farkaš; udarjajo tamburaši. 15. »Za jedan časak« pesem, vgl. I. Stjepušin; udarjajo tamburaši. 16. »Naprej zastava slave!« koračnica, vgl. Mil. pl. Farkaš. — Kaj ne dobro izbran vspešdom?! Zato pa tudi vse kar leze in gre, na sv. Petra popoldne v Petrovčah! Nobeden naj ne zamudi za mali denar, 40 v. vstopnine, vdeležiti se lepe, nedolžne zabave! Rojaki! Domoljubi! od blizo in daleč, pokazite s svojim prihodom, da vam je mar napredek ljudstva. Če bi bilo pa takrat slabo deževno vreme, se veselica preloži na dne 12. julija t. l. z enakim vspešdom. Toraj na veselo svidenje dne 29. junija v Petrovčah pri prijetni, nedolžni, narodni zabavi!

St. Jungert nad Galicijo. Dolgo sem romal po svetu, kaj ne, gospod urednik? Ko bi ne bil zadnjič povedal, da se ne bom kmalu oglašil, ker bom za nekaj časa puščajniško obleko slekel ter šel med svet, bi še morda ta ali oni »Štajerček« ljubček mislil, da so me Šmarčani za lase v dimnik obesili, da bi z vsemi štirimi zvonil, kadar bodo zadnjo »kroto« iz fare izgnali. Pa puščajnika je zelo težko vjeti. Tristo zelenih pajkov, razdražil sem jih pa! Precej so neki začeli stikati za mano po šentjurerski gori. Dobro, da sem jo prej odkuril. Ko me niso našli, so šli čisto zeleni od jeze proti domu. Še solnce je bilo neki drugi dan čisto zeleno. Jaz tega skraja nisem verjel, ko so mi pravili, potem so mi pa travo pokazali, ki je še sedaj zelena, koder jo je takrat solnce obsijalo. Pa danes bom pustil Šmarčane pri miru, raje bom Galičane pošegetal. Veste, gospod urednik, zdaj so tisti dnevi, ko ima dolg čas mlade, zato pa tudi solnce peče, da človeku voda z lica teče, čeravno vino pije. Vina jaz ravno nimam, pa kumričove sem napravil lani dober, ker mi je Ušenekov rekel otresti tiste kumrice na slokem travniku. Bog mu daj zdravje! Zadnjo soboto sem bil žejen, sem ga pa dobro potegnil, potem sem se pa vlegel pred brlog v gabrovo senco ter sem gledal, kako je veter prah mešal po cesti od Celja proti Galiciji. Na misel mi je prišlo, da bi to cesto Galičani radi spravili med okrajne. Tako je prav! Celjani imajo denarja, da jim žepe trga, mi pa ne. Zadnjič sem kupil v Celju z nekim gospodom ene hlače, ki pa so imele v vsakem žepu luknjo. Da bi te luna trkala, dokler je v žepu denar, jih ima gospod, če je pa v žepu luknja, jih pa siromaku proda. Ko tako modrujem, vidim, da gre po cesti tropa žensk. Zapazim, da nekaj razgrinjajo. Brž skočim v brlog po respektlin in ga nastavim tje dol. Pa kaj mis-

lite, da so imele? Ptujsko »kroto« so držale vsaka za eno tace ter gledale, kaj ima na trebuhu zapisano; dve drugi ste pa nesli to žival pokrito v košari iz Celja. Drugi dan sem šel v cerkev, ker je bila ravno nedelja. Po opravi se postojim pred cerkvijo in poslušam, kaj bo občinski sluga oznanil. Ta dan ni bilo nič novega, samo nekaj »krot« je potegnil iz torbe. Vsak, ki jo je dobil, jo je brž stisnil v žep, ne vem, ali se je je sramoval ali se je le spomnil, da je v Galiciji kontomac za steklo žival. Opustite rajši to »kroto«, pa se vam ne bo treba sramovati pa tudi ne bati »šinterja«.

Ko pridem domu ter se na »fruškam« bukovne šalate s fiziološki podmetene, nastavljam respektin v Podgoro. Tam je bralno društvo. Videl sem fante, kako so hodili v čitalnico in iz nje. Pa premalo se mi jih je pa le zdelo. Ti, Tine Podgorski, ali jih nisi mogel več nabrati? Včasih malo podrezaš v »Slov. Gosp.« ali v »Domovini«, potem pa zopet molčiš. Preveč plah biti tudi ni dobro. Jaz sem pa stara kost, pa se nikogar ne bojim. Slišal sem od Repotčeve dekle, ko je oni dan okoli mojega brloga črnic nabirala, da bo letos v Galiciji veselica. To je lepo! Kaj bi se vedno tako držali kakor maček, če ga pes v rep vgrizne. Če bo veselica, povabite še mene, vam bom pa povedal eno ali drugo kratkočasno. Tudi par bokalov svojega kumričovega vam bom prinesel. Na veselo svidenje na veselici! Do tedaj vas pa pozdravlja vam udani Puščavnik.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovinci! Zakurite na večer 4. julija v čast slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu po vseh slovenskih gorah, gričih in planinah mnoge kresove!

Ljudski shod. Dne 5. julija se priredi v Šostanju ljudski shod. Govoril bo na njem g. deželni poslanec Ivan Vošnjak in še drugi govorniki. Že zdaj opozarjamo trg in okolico, da se shoda mnogoštevilno udeležijo!

Nujni predlog poslanca Robiča o dvojezičnih napisih na železnici Grobelno-Rogatec-Slatina se glasi takole: »Visoka zbornica skleni: C. kr. vlada se pozivlje, da vkrene, naj se pri novi železnici Grobelno-Rogatec-Slatina — deželna meja, katera se ravno zdaj zida, in pelja skozi slovensko ozemlje, vsi napisi na postajah napravijo v obeh jezikih, v nemškem in slovenskem! V formalnem obziru se predlaga obravnava o tem predlogu po § 42 pravičnega reda z vsemi okrajšavami.« Na Dunaju 19. jun. 1903. — Robič dr. Šusteršič, dr. Gregorčič, dr. Hruban, Žičkar, Spinčič, Bianchini, dr. Žitnik, dr. Ploj, dr. Klaič, Šupuk, Borčič, Vuković, dr. Koudela, Pogačnik, Perič, dr. Zaffron, dr. Ferri, Pfeifer, dr. Stojan, Povše, Vencajz.

Poročil se je 22. t. m. sin veleposest. gospod Skerbinek z gospodično Julko Ladinik, hčerko veleposestnikovo pri Št. Lovrencu pri Mariboru. — V torek, dne 22. t. mes. se je poročila v rojanski cerkvi pri Trstu gđ. Mici Pož z g. Ign. Mikuš, posestnikom in trgovcem v Rečici ob Paki.

Iz pošte. C. kr. poštno ravnanje je na prošnjo občine Gotovlje ustanovilo v kraju Gotovlje poštni nabiralnik in vsakodnevno dostavljanje pisem po poštneju selu za kraj Gotovlje, razen okolice.

C. kr. učiteljske v Mariboru slavi dne 29. t. m. spominsko slavlje svojega stoletnega obstanka. Slavnost bode obstajala iz svečanostne službe božje, ki se bode obhajala ob 8. uri v Alojzijeve cerkvi in iz notranje šolske slavnosti. Ta-le se bode obhajala v novi državni telovadnici in se bode pričela ob 10. uri. Vsi učitelji, osobito nek-

danji gojenci tega zavoda, so kot gostje srčno dobrodošli. — Ravnateljstvo c. kr. učiteljske v Mariboru.

Mariborske novice. Minuli petek po noči je ukradel 16 letni brezposelni Janez Tiefengraber v gostilni Alojzija Glaniger nekatere stvari, katere je prinesel domu. Oče ga je pa naznanil policiji, ki ga je prišla. — C. kr. okrožno sodišče v Mariboru išče 18 letno Avguštno Gotschnig, rojeno v Mariboru, pristojno k Sv. Petru pri Mariboru. Obsojena je bila 3. t. m. zaradi tatvine na 4 mesece težke ječe ter je kazni ubežala. — Dne 24. jun. je imela tukajšnja gimnazija Alojzijevo slavnost. Slovesno sv. mašo je služil preč. g. prelat Hribovšek. — Prejšnji gostilničar v »Gambirushalle« Jurij Gili, ki je minoli mesec ušel zapustitvi precej dolgog, je bil dne 24. t. mes. zavoljo krivde vsled lastne krivde obsojen na dva meseca ostrega zapora.

Zrelostni ustni izpiti so se dokončali večeraj na c. kr. učiteljske v Mariboru. Udeležilo se jih je 8 Slovencev, izmed katerih jih eden ni izvršil, drugemu pa se je dovolilo izpit ponoviti čez 2 meseca. — Danes so se začeli zrelostni ustni izpiti na ženskem učiteljskem št. šolskih sester ter izpiti za ročna dela. — Zrelostni ustni izpiti na tukajšnji gimnaziji se začne še le 17. julija.

Poraz v Slov. Bistrici. Dobili smo z ozirom na naš članek o slovenskem porazu v slovenjebistriškem okrajnem zastopu naslednji popravek, katerega nespremenjeno priobčujemo: »Ni res, da sem tudi jaz kriv na propadu Slovencev v Slovenji Bistrici. Ni res, da se razdelitev prej Georg-ovega veleposestva še vedno ni pravomočno vpisala v zemljiški knjigi. Prej Georg-ovo posestvo se je razdelilo glasom z dne 31./10. ozir. 2./11. 1901 na tri dele, pri katerih se je na podlagi te listine vsled sklepa c. kr. okrajne sodnije v Slov. Bistrici z dne 27./12. 1901 G. št. 1233 vključila lastniška pravica za vsakega opravičenca. Razdelitev je toraj bila vpisana v zemljiški knjigi dne 27./12. 1901. Sicer je pa tak vpis za pridobitev volilne pravice v skupini veleposestva brez upliva, ker je za to le odločen razpis in predpis davkov. Omenjeno delilno listino sem zaradi odmere pristojbin in razpisa davkov prijavil dne 8./11. 1901 odm. št. 951 pri tukajšnji c. kr. davkariji. Desetek se je na to kmalo predpisal; davek se pa ni tako hitro razpisal. Zato sem 15./10. 1902 vložil pri ces. kr. finančnem ravnateljstvu v Mariboru pritožbo zoper tm. razmerjen urad. Ker na to pritožbo nisem dobil rešitve, sem vložil proti takemu postopanju dne 18./12. 1902 pritožbo na c. kr. finančno deželno ravnateljstvo v Gradcu, od katerega pa še do danes nisem dobil nobenega odgovora. — Ko se je imenik volilcev za okrajni zastop na okrajni tabli nabil, me je na to opozoril bistriški rodoljub s tem, da naj reklamiram za mater, sestro in se, za vsakega eden glas. Jaz sem pravočasno vložil reklamacijo. Z odlokom c. kr. okrajn. glavarstva v Mariboru z dne 30./3. 1903 št. 12433 se tej reklamaciji ni ustreglo. Proti temu odloku sem vložil pravočasno pritožbo na ces. kr. namestništvo v Gradcu, katero je moje pritožbo odklonilo z odlokom z dne 5./5. 1903 št. 17445. Proti temu odloku pa ni bila dopustna nobena pritožba. Stori sem toraj vse, kar je bilo mogoče; Zato ni res, da jaz svojih narodnih dolžnosti ne poznam toliko, kakor navaden kmet; pač pa se iz mojega vedenja v tej zadevi vidi, da sem storil svojo narodno dolžnost popolnoma. Tudi to ni res, da so Slovenci zgubili vsled moje nebriznosti dva glasa. To zgubo so povzročili vse drugi faktorji in omenim v tem oziru samo to, da se je po preteku reklamacijskega roka takoj od razdeljenega posestva davek razpisal. — Z velepospovanjem udani dr. Jos. Georg.«

Na štajerski deželni sadjarski in vinarski šoli v Mariboru se z začetkom šolskega leta 1903/1904 to je 15. septembra t. l. odda več mest plačanih od dežele. Prošniki teh brezplačnih mest morajo biti

pristojni na Štajersko in najmanj 16 let stari. Svoje nekelekovane prošnje morajo nasloviti na štajerski dež. odbor, priložiti jim krstni in domovinski list, osepniško in zdravniško spričevalo, spričevalo vedenja in šolsko odpustno spričevalo in vložiti osebno najdalje do 15. julija t. l. pri ravnateljstvu deželne sadjarske in vinarske šole v Mariboru.

Prijet tat. V Ljubljani je prejel v pondeljek, dne 22. t. m. policijski stražnik nekega 20 let starega fanta Maksa Roethelna iz Velike Nedelje zaradi postopanja. Na policiji pa so potem doznali, da je aretovanec v policijskih listih zasledovani tat, bivši pekovski vajenec Maks Roethel, ki je v zadnjem času služil pri gostilničarju Juliju Haubenhoferju v Mariboru in je tam ukradel Karolu Piklu bicikel, vreden 260 K, mlinarju Karolu Takelnu plašč in čevlje in nekem Alojzu Knipiču pa 28 K denarja, na kar je pobegnil z bicikelnom, katerega si je bil izposodil od dijaka Karola Glančnika. Piklov bicikel je bil prodal. Tudi nekemu Ludoviku Česnovcu v Ptuj je ukradel bicikel. Policija je Roethelna izročila sodnji.

Izpod zelenega Pohorja se nam piše: Nas kmete je zelo osupnilo poročilo, da je g. Frangež, trgovec z železnino v Mariboru, volil v okrajni zastop slovenjebistriški proti Slovincem in da je izdal mariborskemu listu, ki nas psuje za roparje, tatove in ljudozree, tudi blagorodno gospo Robičevo, katere je pri njem govorila za Slovence. Zdaj vemo, čegav prijatelj je! Mi kmetje s Pohorja smo mu dali veliko skupiti, zato nam je sedaj pokazal hrbet ter volil v slovenjebistriškem okraju proti nam. V trgovini je sila prijazen z nami, ker potrebuje naš denar, na volišču pa je naš nasprotnik.

Ogenj. V soboto dopoldne okoli 11. ure je začela goreti hiša g. Kantner-ja v Rožni ulici št. 1 v Mariboru. Čeravno je bila požarna bramba takoj na licu mesta, vendar ni mogla več rešiti hiše, ki je zgorela popolnoma, samo zidovje je ostalo. V veliki nevarnosti so bile prizidane sosedne hiše, katere je pa požarna bramba z velikim naporom ohranila nesreče. Kako je ogenj nastal, se ne ve. — V Rožici občina Sv. Jakob v Slov. goricah je zgorelo 18. t. m. po noči gospodarsko poslopje posestnika Černe. — Minoli teden je zgorela hiša in gospodarsko poslopje Marije Topolovec v Janževem vrhu pri Ptuj. Posestnica je na sumu, da je sama zažgala. — V Konjicah je zgorela v noči od 18. na 19. t. hiša Jožefa Potočnik. Tudi gospodarsko poslopje je ogenj precej poškodoval. — Pri Polzeli je zgorela 19. t. m. hiša in gospodarsko poslopje posestnika Štefana Ercar. Posestnik je bil zavarovan za 2200 kron, katere svota vsaj deloma pokrije prizadeto škodo.

Nesreče. V občini Velika Nedelja se je ponesrečil dne 11. t. m. 13letni sinček viničarja Filipa Kajnc. Streljala sta s topiči proti nevihti ter pri tem tako neprevidno ravnala, da se je deček na glavi težko poškodoval. Prepeljali so ga v ormožko bolnišnico. — Dne 16. t. m. se je ponesrečil v občini Jelovec pri Mariboru pri podiranju dreves 30 letni Janez Kramp, katerega je padajoče drevo tako močno zadelo, da je na mestu umrl. Truplo so prepeljali v mrtvašnico v Kamnici. — Strela je ubila v Strihovcu pri Št. Ilju v Slov. gor. v nedeljo, dne 21. t. m. 17letnega Friderika Flucher-ja. Rajni je bil dijak mariborskega učiteljskega ter se je v nedeljo, dne 21. t. m. odpeljal iz Maribora na kratke počitnice k svojim starišem. Počitnice so se dovolile zaradi zrelostnega izpita na učiteljske. Dijak je doma šel s tovariši na hleve ter hotel pri nekem oknu pogledati, odkod prihaja nevihta. V tem se zablisne, udari vanj in dečko je bil pri priči mrtev. Pogreb je bil dne 23. t. m. predpoldan in ga je vodil č. g. Ivan Vreže, profesor iz Maribora, ki mu je na grobu govoril tudi ganljive besede v slovo. N. v m. p.! — V Artičah pri Brezicah sta se ponesrečila 17. t. m.